

[Jens Jensen.]

gevel, at der er en del ændringer, også en del skærper, navnlig i straffebestemmelserne, som er meget vel egnede til udvalgsarbejde, og det skal være mit ønske, at den kommende udvalgsbehandling må bringe et godt resultat.

Jeg takker iøvrigt ministeren for de udtalelser, han kom med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Severin Hansen: Jeg foreslår, at der ned sættes et udvalg på 15 medlemmer til at behandle lovforslaget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ferskvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3017; fremsættelsen i tidenden sp. 8).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudena m. m.

Wittrup: Det er klart, at i et land som Danmark, der er et ørige, er saltvandsfiskeriet det fiskeri, der har langt den største økonomiske betydning, men vi har jo også adskillige åløb og søer og vand anlæg, hvor der drives et ret betydeligt ferskvandsfiskeri. Ferskvandsfiskeriet kan deles i flere grupper, lystfiskeri, som er et meget udbredt og almindeligt fiskeri i ferskvand, men dernæst også egentligt erhvervsfiskeri, både i de naturlige søer og åløb og i kunstigt anlagte fiskerianlæg; endelig skaffer en del mennesker, som bor belejligt derfor, sig en biindtægt ved ferskvandsfiskeri. Man må derfor være interesseret i, at også ferskvandsfiskeriet kan foregå under ordnede forhold og på den bedst mulige måde. En betingelse herfor er det, at fisken og særlig de fiskearter, som vi vel nok sætter mest pris på, laks, ørreder og ål, fisk, som opholder sig

både i ferskvand og i havet, får uhindret adgang til at passere op til søerne og gennem vandløbene.

Denne frie adgang hindres undertiden ved industrianlæg, og da jeg i nogen måde vil omtale begge de foreliggende lovforslag under eet, kan jeg godt begynde med at omtale de forskellige anlæg ved Gudenaen. Tænkte man sig, at man var en fisk og skulle op ad Gudenaen, så støder man først på Tangeværket, hvor der er et fald på 7—8 m; vandets kraft udnyttes her på en god måde, men fisken må jo standse her, og der er ingen mulighed for, at den kan komme videre, medmindre der træffes foranstaltninger til, at den kan passere anlægget. Dette sker ved fisketrapper, og jeg ser da også i lovforslaget, at der er bestemmelser om, at staten kan yde tilskud til etablering af fisketrapper, som muliggør fiskenes passage forbi den slags anlæg. Kommer fisken så lykkeligt og vel forbi Tangeværket og op til Silkeborg, falder vandet igen, vistnok 1,7 m, ved papirfabrikken i Silkeborg, og medmindre der laves hjælpeforanstaltninger, er der ikke store chancer for, at fisken kan passere videre op i Silkeborgsøerne. Ankommet hertil kan den boltre sig, her er plads nok. Men vil den videre, bliver den standset ved Ry Mølle, hvor et lignende fald er etableret, og hvor der også må træffes hjælpeforanstaltninger, for at fisken kan passere videre op i Gudenaen. Den er Danmarks største å og vel også den, der har de fleste forhindringer. Men i adskillige af vore åløb er der etableret lignende forhindringer, som gør, at fisken ikke kan passere frit, og jeg synes, det må være en opgave også ved udarbejdelsen og affattelsen af disse love, at drage omsorg for, at fisken kan passere fra havet gennem vandløbene op i søerne på bedst mulig måde.

Fiskens mulighed for at passere vandløbene er en side af sagen. En anden side, spørgsmålet om vandets renhed, der jo er en betingelse for, at fisken kan finde sig godt, har vi allerede klaret ved vandløbsloven, og vi skulle have mulighed for at få en bedre fiskebestand i vore vandløb, når vandet bliver rent, og når disse hindringer for, at fisken kan passere, bliver fjernet.

Men så er der selve fiskeriet. Lovforslaget indeholder en mængde bestemmelser om, hvorledes det skal foregå. Der er fredningsbestemmelser og mindstemålsbestemmelser, og der er bestemmelser om, at ålekisten, hvor man fanger ålene ved, at de løber ind i den, skal være åben i tiden fra den 1. april til den 31. maj. Det er naturligvis, fordi der skal være en tid på året — ålene ved jo